

SETMANARI CASTELLARENC

ANY IV :: NUM. 160
Castellar del Vallès - 13 març 1936

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Les dilacions de Ginebra

Segons les darreres informacions, els italians han tingut aquests dies passats grans èxits a Abissínia, fins el punt d'haver infligit una seriosa derrota a les tropes del Negus i àdhuc s'ha arribat a dir que l'emperador etiop s'ha adreçat al rei d'Anglaterra sol·licitant la seva intervenció per a posar fi al conflicte que pot representar la fi d'aquell poble com a nació independent.

Resulta veritablement lamentable la lentitud amb què la Societat de Nacions ha tractat el problema plantejat per l'actitud d'Itàlia en el si de l'organisme de Ginebra. Malgrat l'activitat que ha volgut desplegar el representant d'Anglaterra, les decisions han progressat molt poc i els italians, armats de totes les armes, han prosseguit avançant pel territori etiòpic amb tot i les grans dificultats que s'han oposat a llur pas. Particularment França, ha semblat tenir una especial atenció en discutir minuciosament tots els acords.

Amb el temps que fa que s'està parlant d'ampliar les sancions al petroli, els italians han pogut prendre posicions avantatjoses, i ara, quan de Ginebra adrecen una crida als bel·ligerants perquè cessin les hostilitats, Mussolini es mostra arrogant i no té cap pressa per contestar. És natural que s'hagi envalentonat davant la poca energia mostrada fins ara i no vulgui atendre cap indicació pacifista. No seria estrany, però, que Anglaterra, després de les declaracions del senyor Eden, activés l'aplicació de les sancions al petroli, per tal d'intimidat Itàlia. El duce, per altra banda, ha retirat la seva representació de la Conferència Naval de Londres amb l'excusa de que no pot assistir-hi mentre estiguin en vigor les sancions i Anglaterra mantingui els seus vaixells de guerra a la Mediterrània.

Sigui el que sigui, Abissínia passa per uns moments molt crítics que pot agrair a les nacions d'Europa que dirigeixen la Societat de Nacions, car si els acords s'haguessin complert d'una manera radical, sense nomenar tants comitès i reunir tantes assemblees, potser s'hauria pogut evitar l'expoliació de què és objecte.

ELS NOSTRES COL·LABORADORS

Folklore

Les nostres tradicions

La serra la vella

De les velles costums catalanes, sempre n'hi ha que ens duen l'agre-dolç dels records de la nostra infantesa.

A mitja Quaresma us recordeu d'aquella típica diada de la *serra la vella*.

Aquesta capta o festa infantil que es fa generalment en un dimecres, la gaudim encara avui dia pels nostres pobles. Amb una franca companyonia s'arreglen colles d'infants, l'un porta una petita serra, l'altra una branca d'arbre i un petit cistelló o cabaçet, i els veieu recorrent pels carrers, i vint a les cases més conegudes. I els sentiu sovint com al trucar a les portes diuen: Hi ha res per la *serra vella*?

En cas afirmatiu, veureu com amb la

serra comencen a fer el petit esgarrinx a la branca que duen, i es posen a cantar.

Heus-ací la cançó popular que es cantava autigament:

Serra vinaire
en volem fer,
per guanyar-ne
molt diner,
serra la vella
serra la jove,
aquella que es més tova,
mestressa porteu ous
que demà serem dijous;
mestressa, porteu cansalada
que la serra està esmossada;
mestressa, porteu oli
que la serra se'n va al dimoni;
mestressa, porteu vi
que la serra no vol seguir.
Violet Sant Pere,
violet Sant Pau,
la caputxa ens queia,
la caputxa ens cau.
Passarem per plaça

tot ho trencarem
i de plats i olles
res hi deixarem.
Del calaix al calaixó
vinguen ous a la cistella.
Del calaix al calaixó
vinguen ous al cistelló.
En venim de Roma
i en portem corona
de Sant Nicolau
dau-nos la paga
i Adeu-siau.

Altres cançons variants d'aquella:

Un any per la serra vella
ningú em va fer serrar,
sinó que una mala vella
que hem donà els ous covats.
Em va dir que eren del dia
i eren de l'any passat,
Déu li mati les gallines
i li tregui els ulls del cap.

Acabada la cançó rebien la paga per la més vella de la casa, els donaven algun dineró com també ous, ametlles, taronges i tot altre classe de fruita que l'endemà en disfrutaven en un dia de camp.

FRANCESCO GOSALBES I CASTAÑE

Teatral

MADAME. — Dificil és, assolir un èxit amb una obra tan coneguda, tan sentida i vista, tan ben representada pels artistes que ocupen les brimeres files del teatre professional.

L'Esbart Teatral ha fet això i quelcòm més.

El nostre Esbart Teatral l'ha molt ben representada i en alguns «tipus» ens ha fet oblidar i tot, de què abans que per ells l'haguéssim vist per artistes que s'anomenen professionals. I que ho són perquè els nostres amateurs no volen fer professionalisme.

Perdoneu la cruesa però vertaderament és així. I tots els que no ho volguessin creure podien quedar ben convençuts, al veure amb quin encert, amb quin coneixement del teatre i amb quins dots d'artista, va ésser representat el «tipus» de Sr. Rifell, pel nostre amic Antoni Girbau; aquell Albert que tant magistralment encarnà en Vilanova, i Joan Ribas, dominant el paper de Sr. Lleonart; i perquè anar anomenant personatges de l'obra

LA CATALANA

Assegurances contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865 - Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscirit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatuària: Ptes. 1.000.000

Representant a Castellar del Vallès: **Marian Llinares - Pi i Margall, 11**

i els seus intèrprets? No cal, tots varen secundar i varen quedar a l'altura dels primers.

Punt i apart mereixen les nostres aficions. Amb quin goig miravem com el teatre de casa comptarà des d'ara amb actrius pròpies.

Així es fa el teatre. Amb amor, amb voluntat i amb despreocupació!

A la primera vegada ja varen salvar el més difícil, no quedar amagades darrera els papers que representaven amb tanta dignitat artística els actors masculins, no quedar petits en el vostre paper. Si la primera vegada varen ésser capaces d'això, ja podem afalagar les més esperançadores il·lusions.

Recollíu des d'aquestes ratlles la felicitació i els aplaudiments, senyoretas Casé, Casajoana, Arderius i Canet, doncs us el teniu ben merescut, com se'l mereix també la senyora Buxadó, per la «Madame» que ens presentà, i els papers que ens presentaren amb mestria les senyores Baró, Casanovas i la senyoreta Ruiz, així com se'l mereix tot l'Esbart Teatral i amb ell el seu director senyor Romeu.

CLAM A LA LLIBERTAT.—El pròxim dissabte a la nit, la Companyia del teatre del Casal Català d'Esquerra de Sabadell, representarà en el teatre del Sindicat Agrícola Armonia, l'obra «Clam a la llibertat», pels autors Ramon Ribas Morera i Domènec Farrés Plans.

VITRIC.—Pel dia 28 a la nit, i en el Teatre Ateneu Castellarenc, tindrà lloc l'estrena de l'obra dramàtica en tres actes original del nostre amic i company Alfons Gubern.

Aquesta obra serà posada a l'escena per la Companyia Galligó de Barcelona, titular del Teatre Studium. Podem avançar que en el repart hi figuren les primeres actrius Lola Peris, Isabel Monasterio, Carme Domènech i els actors Jaume Pons, Tomàs Torrents, Enric Vilar i Pere Casals, així com també que la direcció és a càrrec del mateix senyor Josep Galligó.

Seguirem informant als nostres llegidors sobre aquesta obra i que per la va-

lua de la Companyia ha que ha estat con-
fiada, pot el nostre estimat amic i novell
comediògraf Alfons Gubern, comptar
amb el merescut èxit amb la pròxima re-
presentació de «Vitric».

Nota de l'Alcaldia

Aquesta Alcaldia prega a tots els industrials i comerciants de la localitat que per a la bona marxa administrativa de de l'Ajuntament tinguin cura de presentar factura dels gèneres entregats o treballs realitzats cada mes, o tot el més tard cada trimestre, si l'import total no arribés a cent pessetes.

Fent-ho així, serà una bona norma per a la Corporació, i a la vegada, en molts casos, podran ésser fets efectius els comptes amb més puntualitat.

—ES VEN UNA CASA situada al carrer Sant Miquel, en molt bon estat i a molt bon preu.

Per informes dirigir-se al carrer de Caldes, 2.

Necrològiques

Dilluns al matí, tingué lloc el sepeli de Na Carme Balletbó i Serrahima, tia del nostre benvolgut amic i company de redacció senyor Miquel Santasuana i Balletbó.

Rebi tota la família de la finada i d'una manera especial el nostre bon amic, l'expressió més viva de la nostra condolença.

El passat diumenge al matí, i després d'haver sofert una llarga i dolorosa malaltia, va morir a la veïna ciutat de Sabadell, el ferm catòlic que prestà sempre la seva col·laboració a les obres parroquials i d'apostolat religiós, a l'ensems que prestigiós industrial senyor Antoni Llonch i Roca.

Persona de rellevants dots que es féu estimar per a tots quants el coneguèrem i el qual comptava amb nombroses amistats a la nostra població per la que sentia gran estima, com ho demostrava durant

les temporades en què residint a la seva propietat de Puigvert, es trobava entre nosaltres.

La seva mort fou molt sentida com ho palesà l'imponent acte de l'enterrament, al qual hi assistiren nombroses amistats del finat així com també diverses representacions i amistats de la nostra població.

Rebin la vídua, fills i altres parents, el testimoni del nostre més sincer condol.

NOTICIARI

LA READMISSIO D'OBREERS PARATS

Assabentats del Decret del Govern de la República del dia 29 del passat mes de febrer, relatiu a la readmissió d'obres, empleats o agents acomiadats per llurs idees o amb motiu de vagues polítiques, a partir del primer de gener de 1934, a continuació transcrivim el paràgraf cinquè de l'ordre del Conciller de Treball de la Generalitat de Catalunya inserida en el B. O. del dia 10 del mes que som:

«Cinquè — L'obrer al qual afecti el Decret del Ministeri de Treball, Sanitat i Previsió del Govern de la República del 26 de febrer darrer, sol·licitarà del patró la seva readmissió, i si no fos readmès, podrà adreçar una sol·licitud escrita a la comissió corresponent, en la qual faci constar totes les circumstàncies referents al treball que realitzava, nom del patró, classe de treball, duració del contracte de treball, data de l'acomiadament, motiu d'aquest, salari que guanyava, càrregues familiars, temps durant el qual no ha treballat i motius al·legats pel patró en no procedir a la readmissió.»

Fem avinent doncs, que a Sabadell ha quedat constituïda una comissió local per a l'aplicació de l'esmentat Decret que regularà la forma amb què s'ha de procedir per a la readmissió d'obres acomiadats

Agrupació Esportiva Castellar F. C.
Diumenge, dia 15 març 1936 - Tarda a les 3'45

GRAN PARTIT AMISTOS entre

Castellar F. C.

(Campió del Vallès)

F. C. Sant Feliu

(de Codines)

Equip del Castellar F. C. Simó

Serra Homet

Busqueta I Pagès Oliveras

Ventura Morlan Marín Catalan X

Suplents: Ventura II, Masagüé i Rius I

Equip del F. C. Sant Feliu Terron

Mumbrú Corderas I

Arboix Torruja Valls

Carbonell Torn Vallcorba Corderas II Roca

PRÒXIMAMENT: Visita de la

Penya Prat-Aznar

de Barcelona, presentant el Castellar l'equip complet.

Un present exquisit i que s'aprecia?

La ploma estilogràfica anglesa

CONWAY STEWART

garantida absolutament

RIBERA, impressor :- Puig de la Creu, 3 :- Telèfon 17

Targetes, papers i sobres clàssics i de fantasia, efectes d'escriptori de les millors marques nacionals i estrangeres.

i les seves incidències, la qual Comissió tindrà jurisdicció a tot el partit judicial de Sabadell.

Tots aquells afectats poden dirigir-se a les Oficines del nostre Ajuntament, on els seran facilitats els fulls que hauran d'omplir i signar, per tal de poder ésser tramesos a l'Alcaldia de Sabadell, domicili de la susdita Comissió, per tot el dia 16 del mes en curs.

D'UN HOMENATGE

Eus assabentem de l'homenatge de què fou objecte junt amb l'escriptora i locutora de Ràdio la poetessa senyoreta Maria del Carme Nicolau, el nostre excel·lent col·laborador, fill d'aquest poble i Mestre d'Escola Nacional Catalana senyor Joaquim Homet Font, el passat diumenge, a la Capital

L'acte fou organitzat per la Joventut

d'Esquerra Nacionalista Radical «Pàtria Nova» ambdós socis de l'esmentada entitat i membres de la benemèrita «Associació protectora de l'ensenyança Catalana».

Nosaltres des d'aquestes columnes ens adherim de tot cor a l'omenatge i felicitem sincerament a l'amic senyor Homet i Font, fervents admiradors i entusiastes de la cultura del nostre poble.

NAIXEMENTS

Dia 1.—Pere Alberola Viñas, fill d'Antoni i de Maria-Teresa.

L'enhorabona als pares i llurs famílies.

Per a objectes propis per a regal, recordeu sempre la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

PLANS DE CASAMENT

Al tauler d'edictes del Jutjat Municipal, s'hi troben fixats els següents plans de casaments: Antoni Vilañas Geloch amb Emília Raduà Dòming i Vicens Pujol Alsina amb Rosa Sans Forns.

DEFUNCIONS

Dia 6.—Melcior Mas Unó, casat, de 65 anys.

Dia 8.—Carme Balletbó Serrahima, soltera, de 70 anys.

Avui, dia 13.—Maria Ribas Vallès, viuda, de 92 anys.

Traslladem als seus apenats familiars el nostre més sentit condol.

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —3—
F. C. LA GARRIGA —1—

Per fi campions!!! Malgrat les conseqüències motivades d'haver perdut amb el Montcada en el nostre propi terreny, i d'haver perdut part del públic les esperances que tenia posades en el nostre equip per obtenir el títol de campions. Sotadament vingué com si hagués estat un somni la realitat del mateix.

Cosa però, que no ha satisfet del tot a quell interès apassionat amb què el públic d'un temps ençà venia posseint; puix aquest hauria preferit i li hauria causat més sensació, que amb l'esmentat encon-

MONTANELL

Lloc situat prop de les Arenes.

MUGA (vegis Canyelles)

NOGUERA

En 1566, a *Cosidor*, hi havia un mas anomenat de la *Noguera* i una peça de terra anomenada de la *Creuheta* en el camí que anava al Puig de la Creu.

ODIT o OJIT

Mas amb la seva casa, que antigament estava entre els termes de Castellar i Sant Feliu del Recó. Avui dia no sé si ningú cobra res, com a successor en l'esmentat mas. Estava per la part de *Cadafalch* o segons crec entre aquesta casa i la de *Canyelles*. En l'any 1464, segons una crida que es féu a Castellar sobre arrendament del mas *Soyt*, aquest pot deduir-se que pertanyia a Geran de Clasquerí, cavaller, Senyor del terme.

OLARIN, OLIVA i OLIVET

Tal vegada serien els mateixos.

OLZET

Umbert de Lauro i Jaume de Vilafranca, canonges de Barcelona i de la seva Seu i procuradors de l'Almoina de la mateixa, venen a Jaume de Mont Pedrós i a la seva esposa Guilleuma, el mas *Olzet*, que la muller de Bernat de Cerdanyola tenia pel monestir del Munt i el seu abat, en la parròquia de Sant Esteve de Castellar. (6 idus de gener de 1298). Fra Pere, Abat d'aquell monestir, havia lloat el mas al comprador.

PEDROSA

Argemir, Iresnart i Preciosa, donen al Munt, una vinya en el terme de Castellar, *in ipsa Pedrosa*. Pertanyia a un bon catòlic, el que els encomanà al morir que fessin aquesta donació. (3 dels idus de maig de l'any 24 de Robert). Guadallo, levita, Notari.

PELAGO LATO

Sunyer, per a voler anar a Sant Jaume (seria de Galícia) fa testament i deixa terres i cases que té en el Castell de Castellar i la terra *in pelago lata*, a Borrell, germà seu, donant anualment mitja lliura de cera al Munt.

tre s'hagués pogut arrengrar a l'equip complert, cosa que estem segurs, que el resultat hauria canviat i la gaubança hauríngut un altre relleu. Car ara sembla que hagi estat com políticament es diu: per l'article 29.

Tan prompte com fou rebuda la nota de la Federació notificant que al Montcada li havien esta arrebasats 5 punts de la classificació, per haver arrengrat al jugador Serrano, no fixat a la Lliga amateur, immediatament circulà la notícia enmig de l'ambigüetat, comentant extraordinàriament un cas inesperat. Puix que nosaltres ja donàvem per descomptat el primer lloc de la classificació.

Ultra aixó, cal remarcar que el Comitè de competició ha donat la sensació de complir llur deure. Sancionant implecablement els equips que siguin infractors del Reglament, puix del contrari, seria preferible no pertanyer a la Federació.

Diumenge tal com estava anunciat tingué lloc l'últim partit del torneig present, que per cert resultà molt disputat. Començà el partit i el joc es feu favorable pel Castellar que aconseguí dominar durant molta estona. En una de les moltes avançades fetes pels locals, Carreras, fou objecte d'un «faud» a uns vint metres de la porta, que Serra i en un tir formidable, convertí en el primer gol de la tarda.

Montfort, que de nou va reaparèixer després d'haver estat uns dies allunyat amb motiu de la lesió soferta a Parets, es lluí en diverses jugades, donant lloc a què el públic li mostrés la seva satisfacció, aplaudint-lo constantment.

La Garriga, equip perillós per la seva rapidesa, però de poca compenetració, no deixà moment per atacar per tal d'aconseguir l'empat, però l'actuació eficaç i sòlida del tercet defensiu, ho impedí. Montfort, es veié obligat a abandonar el joc per ressentir-se novament de la lesió molt abans d'acabar el primer temps.

Començada la segona part, la ratlla ofensiva de casa quedà constituïda podem dir a tres jugadors, puix que si bé n'hi havia quatre, cal fer constar que Miramon també es trobava lesionat i no pogué fer ço que calia, o ell desitjava. Els visitants forniren una magnífica avançada que Vila, a tres metres de la porta envià als núvols.

El Castellar es llençà impetuós a l'atac, lluint-se Casals, fent una parada excel·lent. L'equip local atacà amb tota intensitat i Catalan, logrà perforar per segona vegada la porta de Casals. Perdent-se altres ocasions per excés de retenció de joc.

Un avenç de La Garriga, Canet, d'un xut molt creuat marcà el primer gol per al seu bàndol.

Centrada la pilota, fou el Castellar qui es llençà a tot gas a l'atac centrant Carreras una jugada molt perillosa, que fou tallada per un defensa amb el braç dintre l'àrea, l'àrbitre, castigà en «penalty» que executat pel propi Carreras, valgué el tercer gol.

No semblà contentar-se el Castellar amb aquest resultat, puix que Casals, molt segur, hagué de repel·lir una capcinada de Carreras amb grans dificultats, acabant poc després el partit amb el resultat indicat i merescut. L'àrbitre excel·lent.

MARIAN VENTURA

MOTOR

Segons diversos diaris barcelonins, el jove motorista d'aquesta població, En Simeó Pou, s'ha inscrit per tal de participar al II Gran Premi Motociclista Amateur que es celebrarà diumenge a Sant Quirze de Safaja. La seva inscripció és per a la classe 350 c. c i pilotarà una ràpida Rudge contra els pilots de Velocette. Desitgem un complet èxit a l'audaç motorista en aquesta cursa.

NOTI-SPORT

Per a portes, Mobles i Funerària, recordeu sempre la FUSTERIA de Bartomeu Gelis - Centre, 12

PONS GORDIOLA

Casa del sastre, en les Fàbregues, a l'any 1578. A més, hi havia aquí entre les cases que no conserven ara el seu nom, Casa Mir (Gabriel, amo); Casa del Sabater (Pere, amo); Casa Catllar (Pau Romeu, amo); Casa Pagès (Antoni, amo); Casa Montada (Bonaventura, amo); Casa Romeu (Miquel, amo); Casa Oliveres (Joan, amo); Casa Prats (Bartomeu, amo) i Casa Cosidor (Antic, amo). Les cases de Montllor i del Girbau, eren de Castellar.

PRADELL

Era un dels antics masos i cases pairals. Francesc Sanpere, a 21 d'abril de 1463, vengué a Antoni Sumayas, tot el mas Oliva de Castellar i també el mas Pradell, derruït i deshabitat i contigu al primer, a senyoria de Clasquerí i a cens, pagador per Nadal. Termenava a orient, amb el torrent de Roviradech, amb la Noguera i part amb Cadavall, a migdia, amb el torrent de Carbonell, amb part del mas Cuyàs i part amb terme de Casamada, a ponent, amb terres de Sentpere i part amb terme de Casamada, etc., a tramuntana, amb honors de Joan Boadella i part amb el mas Sacosta. Es vengué pel preu de 22 lliures, de les quals en féu un censal aquell Antoni Sumayas.

LUBRICO

Sunyer, Telmir i Beleta, donen al Munt, cases, terres i vinyes en el terme de Terrassa o del Castell de Castellar. Termenaven a ponent, amb el torrent Lúbrico i a tramuntana amb el camí que va a Castellar. (VI de les calendes de febrer, any 13 de Robert).

Aquest torrent Lúbrico, m'inclino a creure que seria el del Brunet.

LLADO

Antigament Ledó, era un mas de la parròquia de Sant Feliu, que en el segle XV encara subsistia amb aquest nom.

MANIFACERA (vegis Cabrafich)

MIRALLES o MIRALIAS

Servo Dei i la seva muller Luiolo, donen al monestir del Munt, la tasca d'unes terres que tenien en el terme de Terrassa, sobre Castellar, en el lloc de Miralles o Pedralbes, a IIII nones juliol, de l'any 23 de Lothario.

MONTADA (vegis Canadell)